

ПРОТЕСТНО ПИСМО

ДО МИНИСТЪРА
НА МОМН
ГРАД СОФИЯ

КОПИЕ
ДО ИЗДАТЕЛСТВО
„ПРОСВЕТА-СОФИЯ“ АД
ГРАД СОФИЯ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН
МИНИСТЪР, УВАЖАЕМИ
ДАМИ И ГОСПОДА

Дълги години народната памет подценява ролята на града ни в Априлската епопея от 1876 година и това възмушава нас потомците на браçиговските въстаници.

Винаги сме си мислели, че прословутата ни българска немарливост е пропуснала да съхрани светлите имена на Браçигово и Петлешков не от незнание, а от търсене на пикантна миризма на кръв и изгорели домове като в Батак и Перушица, но сега знаем, че връзката с миналото ни се къса не от народностни нрави, а от незнанието на хора, оторизирани от Вас да пишат историята ни и да я представят на подрастващото поколение. Ние браçиговци сме горди, че дедите ни са били активни участници във великата

Априлска идея и няма да допуснем самозвани авторитети да изкривяват събитията и потъпкват паметта на родолюбивите ни предци. Браçигово няма окървавени черкви като Батак и Перушица, няма Хвърковата чета като тази на панагюрските въстаници, но затова пък името му би трябвало дебело да се подчертае в уроците по българска дипломатия. И това би трябвало да се знае от авторския колектив на Издателство „Просвета - София“ АД създали учебника по „Човек и общество“ за четвърти клас на началното ни образование.

В онези жестоки времената нашите предшественици са съумели да опазят селището и жителите му от жестокостите на турските орди, благодарение на далновидността на организаторите и водачите на въстанието. Измислици са версията, че Петлешков е предаден от чорбаджиите, защото самите чорбаджии са участвали в укрепването и пазенето на селото по време на въстанието. Защитата на селището е най-добре организирана от всички въстанически пунктове. В хода на въстанието от 21 до

26 април жителите на селата Капитан Димитриево, Радилово, Бяга, Козарско, Жребичко и Равногор се преселват в Браçигово.

Сформира се въстаническа армия от 1333 бойци, с 876 пушки и 1419 кремъклии пищови. Създадена е конница от 80 конници начело със Сотир Андреев. Браçиговци са разполагали с повече от 10 черешови топчета и няколко пъти са предприемали смели атаки срещу заобикалящите ги османски сили.

Революционният комитет създава стегната организация и здрава дисциплина. За кратко време Браçигово е укрепено, подготвена е солидна отбрана - най-добратата по времето на Априлското въстание.

Селото пада на 07.05.1876 година след пристигането на редовна 15 000 турска войска командвана от Хасан паша след близо триседмична тежка обсада.

Но това, уви, не се чете никъде, освен може би в нашето писмо и в специализирани издания, които за нещастие не са приоритет на капацитети упълномощени да пишат учебници за наследниците ни.

- На страница 2

БРАЦИГОВО - НЕПРЕВЗЕТАТА КРЕПОСТ

В телеграма на Хасан паша до Високата порта четем: „...Бунтовниците предадоха повече от 220 пушки, повече от 100 пищова кремъклии и ножове, и два дървени топа...“

Хасан паша, защо премълчаваш, че от въстаническите позиции срещу башибозука и султанската редовна войска стреляха 367 пушки, 1429 пищова, 12 черешови и брястови топа - цяла браçиговска артилерия?

Оправдаваш се пред началството „... че бунтовниците натрупали по нападателните места по три-четири реда дървета, по пет пръста дебели, натуряли отгоре им и от дирните им страни по три - четири дъски и се поместили зад тях, като същевременно поставили коли по улиците и по кривите места, каквито препятстват на военните движения в случай на нападение...“

Срам или безсилие от политически и военен позор те принудиха да приемеш въстаническите условия за примирие?

Размирната рая символично предаде своето оръжие. Тя остана непобедена, а ти получи безславна побе-

да. Беше принуден да запази Браçигово и околните села, да уважиш живота, имота и честта на размирните селяни.

Отблясъците от пожарите в Средна гора, Тракия и Родопите, потоците човешка кръв, обагрили пролетните води на реките, те накараха да преклониш глава пред бунтовно Браçигово - последния героичен епизод на Април 1876 г.

Браçигово остана непревзетата крепост на Четвърти революционен окръг и на цялото въстание. Шестнадесет дни знамето с клетвените думи „Свобода или смърт“ се развява над въстаническите позиции. По мнение на военните спе-

циалисти организираната отбрана отговаря на всички изисквания на времето. Почти всички къщи са приспособени за отбрана, а в стените им са направени пробойни за стрелба. Добре укрепени двойни позиции опасват градеца. Строени са от дървен материал, покрити отгоре и свързани помежду си.

И още нещо - мъдро политическо и военно ръководство. С голям замах революционният комитет превежда в Браçигово жителите на околните села, попълва бойните редици, увеличава военните и продоволствените запаси на въстаниците, проявява такт

- На страница 2

„ВЪГЛЕНИ МОИ, НЕ СТАВАЙТЕ ПЕПЕЛ“

На 18 април в с. Бяга тържествено се чества 85-та годишнина на Велика Трифонова Янакиева - Лика. Гости на тържеството бяха Васил Гюлеметов - кмет на Община Браçигово, арх. Денка Николова - председател на Общински съвет Браçигово, Илия Милушев - кмет на с. Бяга. Родственици на юбиларката и много жители на селото и общината дойдоха да засвидетелстват своята обич, уважение и признателност.

Илия Милушев говори за любовта на „кака Лика“ към родния край - пример за всички. Подчерта приноса ѝ в образованието, историята на селото и построяването на параклиса „Св. Атанасий“.

Здравителен адрес от името на Общинското ръководство прочете и връчи арх. Денка Николова. Васил Гюлеметов отбеляза, че за всяка община е гордост да има в своите редици такива личности като г-жа Янакиева. Подари ѝ плакет с герба на Община Браçигово - знак на заслужена почит.

Учителката Кръстанка Ли-

чева започна своето слово със стихове:

„На този свят оставила следи,
не ще бъдеш никога забравена.
Цветове от слово щом гради,
вечна е душата ти и пламенна.“

Нека празникът ти бъде
най-щастлив
и на сто години да празнуваш.
За всяко зло духът ти да е скрит,
да се сбъдне всичко,
що бленуваш.“

Тя е жена - каза Личева - майка и българка, която е намерила своето достойно място в живота. Целият ѝ съзнателен път е изпълнен

с многобройни дела на различни поприща, но винаги е обърнат към хората с огромното желание да бъде полезна и извършва добри и благородни каузи.

Велика Янакиева благодарни на всички присъстващи за изразената обич и уважение.

„Най-скъпото в живота е бащиният дом, корените, родното село и родината“ - каза тя.

Юбилеят продължи с литературна програма и вито хоро.

„Априлци“

23 АПРИЛ 1876 ГОД. - СВЕТЛА ДАТА В ИСТОРИЯТА И ВЕЛИЧИЕТО НА РАВНОГОР

На 23 април 1876 год. пуква първата пушка в Копривщица. Каблешков написва кръвавото писмо и обявява началото на Априлската епопея.

Изпълнена е заръката на първото Велико народно събрание в Оборище.

Въстава целият четвърти революционен окръг, под водачеството на апостолите Георги Бенковски и Панайот Волов.

На 23 април поп Ангел Сандъкчиев, председател на революционния комитет в Равногор, бие черковната камбана и събира всички жители на селото. Не ги повежда към нивите за да сеят семето на живота, а ги повежда към Браçигово, с кръвта си да сеят семето на свободата. Единствено Равногор въстава от пеленака до сто годишния старец. И заедно с браçиговци, жребчани, козарчани, бяжани и радиловци превръщат Браçигово в непревзетата крепост.

В тази битка с петвековния поробител, равногорци дават 22 свидни жертви, а

водачът на въстанието Васил Петлешков изгаря на кладата като Ян Хус.

Сред героите в отбраната на Браçигово са и дядо Дячо, синовете му Иван и Димитър, Стоил Грудев, дядо Банко и Кольо Узунов.

След идването на редовната турска войска Браçигово се предава. В Пловдив са затворени 58 въстаници от Равногор. Пред турския съд заедно с равногорци е изправен и апостолът Константин Величков, организиран революционния комитет в Равногор, с председател поп Ангел Сандъкчиев.

Строени като спартанците пред Троя, тези горди родопчани, наследници на онези, които за да запазят род и вяра при помохамеданчване на Великата Родопа планина, създават Християнската столица в Родопа - Равногор.

С висок дух и твърдост те спечелват битката с турския съд. Пет въстаници са заточени, останалите - освободени. Нито един Равногорец не е обесен.

След две години се завръ-

щат заточениците, но поп Ангел Сандъкчиев почива и е погребан на остров Крит. Завръща се и Константин Величков, който през 1896 г., като министър на Просвещението в България, пише спомени за Априлското въстание.

В тях той казва за равногорци, цитирам:

„Планината беше им дала всички дарове на свята красота и на свята тайнствена сила. Стройни като буките, които кичат плещите ѝ, яки като гранита на скалите ѝ, те носеха души чисти като кристала на изворите, които бликат из недрата ѝ, отразяваха в широките си светли очи спокойствието на небето. Те останаха в бедствието така твърди, както в бурята остават твърди бориките, които растат на гранитната почва на планината.“

Вечна ви памет Равногорски борци, а вие днешни Равногорци, пазете Равногор за вечни времена!

инж. Георги ПАШКУЛЕВ
с. Равногор

ЗА ВЯРАТА И НАРОДНОСТТА

Наскоро у нас бяха канонизирани от Българската православна църква Баташките и Новоселските мъченици от времето на Априлското въстание от 1876 г. Този акт, позакъснял, но съществен, е в отговор на заинтересовани чужденци и наши родоотстъпници, които пренебрежително отричат това злодейство.

А трябва тия псевдоисторици да проумеят, че когато у нас се отстоява вяра, и то православна, това значи, че се отстоява народност и обратно – да бъдеш българин, това значи, че си християнин или принадлежиш към тази общност, независимо дали ходиш на църква... Това на Запад – във Франция, Германия и т.н. не е така, което се доказва от безеконичните войни между католици и протестанти (все християни) за отстояване на различни тълкувания на Светото писание. Да напомняме ли за прословутата Вартоломеева нощ през 1572 година, когато французии изклаха близо двама хиляди французии поради разлика в мисленето...? А хилядите кладни срещу инакомислещите?

Въпросът за вярата за българите е бил не във вътрешните спорове между християни, а за отстояване на народността, на държавата. Нима княз Борис I не извърши политически акт като покръсти и обедини българите? Създаде ли книжнина? Нима светите братя Кирил и Методий бранеха във Венеция и Рим само вярата, а не правото на славяните да имат своя азбука и писмен език?

А после нима десетки хиляди българи и българки не бяха горени живи, за да се откажат от вярата, сиреч да се откажат от българското и сложат чалма? Нима св. Георги Софийски, св. Йоан Българин, св. Злата Мъгленска, св. Висарий Смоленски и хиляди други не загинаха, за да останат българи? А под хоругвата за църковна независимост, призната през 1870 год. от султана, не шумеше ли борбата за признаване на българската народност, дотогава означавана като „румилител“?

Тогава защо западните мисионери ни смятат за аборигени, макар че когато ние сме имали църква и книги, те не са имали държави, а днес със своите „християнски“ псевдоцъркви посягат на нашето българско самосъзнание? Те имат ли баташките, брациговските, перущенските, панагорските мъченици? Имат ли апостоли от ранга на Карловския монах? А ние трябва ли да забравим завета на епископ Кирил Вранишки, познат като писателя Васил Друмев, който напомняше, че „има ли православие, ще има България, няма ли го, няма да има България“?

Нашата църква няма да смогне да канонизира нашите мъченици, които заслужават, а ние трябва ли да забравяме и да отричаме себе си?

Димитър АДЖЕЛАРОВ

ПРОТЕСТНО ПИСМО

- От страница 1

Тези „специалисти по българска история“ компенсират незнанието си като вместо Брацигово в редицата селища участвали в Априлското въстание споменават Пещера -?!

На страница 62 от учебника по „Човек и общество“ за IV клас в урока „Освобождение на България“ кратко и ясно е записано:

„...Освобождението на България е резултат от дългогодишните борби на народа ни и множеството въстания вдигани от родолюбците, най голямо от които е Априлското от 1876 год. в което участват активно селищата Панагюрище, Копривщица, Клисурса, Батак и Пещера“

Възмутени сме не само от некомпетентността на авторския колектив Сия Стоянова и Лилия Манева, но и от всички онези институции и личности, които са поставили подписа си за издаването и разпространението на този учебник и по този начин са ограбили най-ценното, което имаме - паметта на поколенията. Държим Министъра на МОМН да погърси отговорност и наложи съответните санкции на институциите и личностите участвали в издаването на учебника.

Смятаме, че в навечерието на 135 годишнина от избухването на Априлското въстание е редно да бъдат отстранени нередностите по неправилното поднасяне на факти от българската история в учебниците и паметта на предците ни да получат нужното признание първо от авторите на учебниците и после от онези, които ги четат.

Настояваме учебникът по „Човек и общество“ за IV клас на издателство „Просвета - София“ АД да бъде иззет от училищната мрежа и да се проверят всички ос-

тнали издания по история на Възраждането, разпространявани в образователните институции.

арх. Денка НИКОЛОВА

ДРУГИТЕ ЗА НАС:

Протестното писмо е отразено от различни медии като bTV, радио „Хоризонт“, радио „Пловдив“, вестник „Труд“, вестник „Стандарт“, вестник „24 часа“, вестник „Знаме“ - Пазарджик.

Вестник „Стандарт“ под заглавие „Брацигово на бунт срещу исторически гаф“ пише: „Брацигово настръхна заради уникален гаф в учебник за IV клас „Човекът и обществото“. Историческият град се разбунтува заради пропуснатото си име в урока за Априлското въстание. Протестно писмо до образователния министър Сергей Игнатов срещу издателство „Просвета-София“ АД вече изпрати председателя на Общинския съвет арх. Денка Николова. В гласуването с пълно мнозинство писмо на специално заседание на местния парламент се посочва недопустим за историческата наука гаф в учебника на авторите Сия Стоянова и Лилия Манева.

Писмото е изпратено още до образователния инспекторат и самото издателство. В урока „Освобождение на България“ на стр. 62 се изброяват селищата, участници в Априлската епопея, и няма нито дума за брациговските герои. „Не може Васил Петлешков да е известен по цял свят със своята драма като председател на местния революционен комитет, изгорен след въстанието на три кладни, и хилядите брациговци, преживели обсада на 15-хилядна армия, възмущава се и председателката на Общинския съвет арх. Николова.“

Борислав Петров

БРАЦИГОВО - НЕПРЕВЗЕТАТА КРЕПОСТ

- От страница 1

и прозорливост при определяне на военното командване на пункта.

Военните ръководители в Брацигово прозряват, че настъплението е най-добрата отбрана. Подготвя се план за нападение на въоръжените турци в Чанакчиево /Розово/ и турската махала в Пещера. Сформиран е отряд от 300 души за превземането на Пазарджик.

На 30 април /12май/ започват нови шест дневни епични битки за свобода.

Когато вестта за погрома на въстанието в другите райони е дошла, когато помощ от никъде не идва и на 6 /18/ май топът на Хасан паша изпраща над

Брацигово зловещи снаряди и войската му е готова за настъпление, въстаниците изпращат парламентър с предложение за примирие, а не за позорно предаване. В историята на Априлското въстание единствено тук се водят преговори между въстаниците и настъпващите башибозуци и редовна турска войска - преговори на равна нога, с условия от едната и другата страна.

Безпримерният героизъм на въстаниците, великата саможертва на Петлешков правят Брацигово последния и непревзет връх на Априлската революция.

Екатерина ДАМЯНОВА
Директор на Истор. музей

Вие бяхте и си оставате Учител. Не преподавател, а Учител, защото за да си учител, е дарба свише, призвание за цял живот. Учителят се ражда. Той носи тази дарба в сърцето си. И когато взема решение за бъдещето си, това решение е категорично. Защото няма нищо по-хубаво и по-истинско в този живот от това да поемеш по един път, който е не само твое желание и твоя отговорност, а твоя радост и пълно удовлетворение.

Връщам се в студентските си години и Ви виждам млада, красива, темпераментна, с възрожденски плам в очите и със съвременно новаторство в действията. Застава те пред нас, обхождате ни с един благороден, изучаващ и разбиращ поглед. Казвате „Здравейте, колеги!“ и започват лекцията си. „Лекция“ не Ви подхожда, защото това, което говорехте, звучеше празнично и ние се усещахме като на празник. Вие правехте една беседа по литература в най-прекрасния урок по етичност, благородство и съпричастност. Вие отваряхте не прозорец, а стотици прозори към света на книгата и ни карахте да прием от живия, благодатен извор на словото. Вие ни готвехте за живота и за професията ни. С точна мярка преценявахте кой е дошъл с обич и призвание да се посвети на учителската професия и грижата ви за него не беше видима, а почувствана, изживяна. Вероятно стотици и стотици са студентите, които, озарени от обаятелната ви личност, поеха по Вашия път. Станаха учители благодарение на Вас.

„И всеки помни по един учител, на стръмното ръката му подал“

Много, много трудно е да се съизмерваме с Вас – с Вашия опит, с Вашия труд, с Вашия пример. Но дори да сме взели частица от Вашия дух, от Вашето Учителско дело, от професионализма Ви, пак ще бъдем успели учители. Вие не бяхте само Учител в часовете си. Вие проследявахте израстването ни в учителската професия. И вярвайте ми, всяка среща през годините беше за мене все такъв щастлив миг, както в студентските ми години.

Вие ни учехте на доброта, на обич към учениците. Казвахте ни, че можем да сме

истински само, ако в сърцата ни прелива оная чиста, всеотдайна и пречистваща обич, която децата винаги разпознават и приемат с всичките си сетива. Вие учехте нас как сами да се учим, ние прилагаме същото към нашите ученици. И ставаше онова голямо чудо, което се нарича успех.

Вие ни заредихте със силно, чисто родолюбие, с онова преклонение пред българското, родното, което съпровожда живота ни до днес. Ние пък го предадохме на учениците си. Днес повече от всякога ни е нужно да бъдем българи, такива, каквато сте Вие.

Но над всичко, което правехте за нас, стои желанието Ви да бъдем Човеци, защото учителят преди всичко трябва да бъде Човек – горд, неподкупен и честен. В своя професионализма Ви, пак ще бъдем успели учители. Вие не бяхте само Учител в часовете си. Вие проследявахте израстването ни в учителската професия. И вярвайте ми, всяка среща през годините беше за мене все такъв щастлив миг, както в студентските ми години.

Честита 85-та Ви годишнина, скъпа Учителко! Останете си все така млада по дух и борбеност! Бъдете здрава!

На великия Човек, на големия Учител, на големата Жена, г-жа Велика Янакиева, моят дълбок поклон!

Ягода АРАБАДЖИЕВА

Във връзка с многобройни запитвания искам да уверя жителите на общината, че **Общински съвет Брацигово не е приемал решение за изграждане на ромско селище.** Общинските съветници са доказали, че подхождат отговорно към задълженията си и няма да допуснат да се нарушат интересите на жителите на общината ни.

арх. Денка Николова
Председател Общински съвет

ОБЩИНСКА АДМИНИСТРАЦИЯ – БРАЦИГОВО

На основание чл.35, ал.1 от ЗОС, чл.46, ал.1 и чл.101, ал.1 от Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореджане с общинско имущество и в изпълнение на Решение № 593/31.03.2011 год. на Общинския съвет град Брацигово

О Б Я В Я В А

Публичен търг с явно наддаване за продажба на поземлени имоти – земеделска земя в землището на с. Козарско, местност „Реката“ както следват:

1.1. Имот № 093003 – лозе с площ 3.181 дка, осма категория при не поливни условия. Имотът е актуван с Акт за частна общинска собственост № 9/17.01.2011 год. Начална тръжна продажна цена 2 227 /две хиляди двеста двадесет и седем/ лева

1.2. Имот № 093002 – нива с площ 2.269 дка осма категория при не поливни условия. Имотът е актуван с Акт за частна общинска собственост № 10/17.01.2011 год. Начална тръжна продажна цена 1588 /хиляда петстотин осемдесет осем/ лева .

1.3. Имот № 093004 – овощна градина с площ 0.440 дка, осма категория при не поливни условия. Имотът е актуван с акт за частна общинска собственост № 11/17.01.2011 год. Начална тръжна продажна цена 308 /триста и осем/ лева.

1.4. Имот № 093005 – лозе с площ 0.482 дка, осма категория при не поливни условия. Имотът е актуван с акт за частна общинска собственост № 12/17.01.2011 год. Начална тръжна продажна цена 337 /триста тридесет и седем/ лева.

1.5 Имот № 093010 – нива с площ 1.497дка, осма категория при не поливни условия. Имотът е актуван с акт за частна общинска собственост № 13/17.01.2011 год. Начална тръжна продажна цена 1048 /хиляда четиридесет и осем/ лева.

Търгът ще се проведе на 10.05.2011 год. от 10.00 часа в сградата на общинска администрация град Брацигово, ул. „Атанас Кабов“ № 6а.

Тръжната документация се закупува от касата на фронт – офиса на общинска администрация град Брацигово срещу сумата от 100.00 лв.

Депозитът за участие в търга в размер на 10% от обявената начална тръжна продажна цена за всеки имот поотделно

се внася по сметка IBAN: BG88 SOMB 91303332969601, BIC: SOMB BGSF, при Общинска банка АД Пещера или в брой на касата на общинска администрация град Брацигово до 16.30 часа на 09.05.2011 год.

Молби за участие в търга с необходимите документи, описани в тръжната документация се подават на фронт – офиса при общинска администрация град Брацигово до 16.45 часа на 09.05.2011 год.

Оглед на имотите може да се направи в рамките на работното време на администрацията на кметство Козарско след представяне на документ за закупена тръжна документация до 05.05.2011 год.

В случай, че за някой от имотите търг не се проведе, последващи търгове да се провеждат през петнадесет дни до окончателната продажба на имотите.

За допълнителна информация: стая №16 в общинска администрация – Брацигово. тел. 03552 / 20-65, вътр. 116

БУНТОВЕН КАЛЕНДАР

01.05.1876 г. – Усилени сражения на въстаниците срещу обкръжението на 3000 башибозуци.

02.05.1876 г. – Сражения на въстаниците начело с Васил Петлешков. Изпратени са куриери за връзка с Бенковски и сведения за въстанието в Панагюрище.

03.05.1876 г. – Сраженията продължават. Турците правят опит да подпалят Брацигово откъм Стаменовата воденица. Въстаниците водени от Петлешков ги прогонват с точни изстрели.

04.05.1876 г. – Сражения на всички позиции. Башибозукът дава сигнал за оттегляне, безпомощен да пробие отбранителната линия, изградена от брациговските майстори.

05.05.1876 г. – За потушаване на въстанието пристига редовна войска на Хасан паша, покорил Еледжик, а от Перуцица идва и Рашид паша. Критичен момент. През нощта всичко е на крак, дори жените са заредени с лют пипер за хвърля-

не в очите на поробителя.

06.05.1876 г. – Започват преговори между Хасан паша и брациговските въстаници, представлявани от Мильо Николов Граматиков – кмет на с. Козарско, завършили с примирие.

07.05.1876 г. – Ръководството на въстанието предлага с оръжието да се изгледят в гората. Петлешков не приема да напусне Брацигово. „По-добре да загине един човек, отколкото да се разсипе цяло селище“.

08.05.1876 г. – Хасан паша отново се връща в Брацигово. Арестува Васил Петлешков и го поставя на историческата влада между два огъна. На разпита легендарният Петлешков изрича заветните думи: „Сам съм – други няма! Аз водих! Аз запоядвах! Други не търсете“.

09.05.1876 г. – Заграден от турците в Костовата къща въстаникът Кото Иванов от с. Радилово се пробожда с камата си, но жив не се предава.

10.05.1876 г. – През нощта по най-зверски начин са убити 12 въстаника от Брацигово и Радилово.

13.05.1876 г. – Послучай преврата и смяната на султан Абдул Азис със султан Мурад населението на Брацигово е събрано на „дунанма“ и е помилвано. На този ден е убит въстаникът Георги Н. Търпоманов.

През май 1876 г. Брацигово е посетено от Княз Лев Шаховски – трети секретар на руското посолство и приближен на Граф Игнатиев. Той публикува няколко статии в „Московские ведомости“ за въстанието в Брациговския въстанически пункт 1876 г.

12.05.1935 г. – Открит е паметникът на Васил Петлешков, скулптор Мина Иванов.

На 12 май всяка година тържествено се почита паметта на загиналите, изпратените на заточение и безследно изчезнали участници в славното Априлско въстание през 1876 г.

ДАР

С БОЛКА ЗА ГОРАТА

Имаше време, в което първата десетдневка от април беше посветена на гората. Изоставихме много полезни инициативи. Една от тях беше и тази, за гората, която по време на прехода безмилостно се унищожава. Гората е нашето богатство, въздух, вода, красота, храна... Без нея е немислим човешкият живот. Няма дейност, изкуство, отрасъл, които да не са свързани с гората и различните дървета. Още в далечното минало гората е възпявана от Каравелов – „Хубава си моя гора“, от Дебелянов, Вазов и други поети, като закрилник на бунтовници и борци за свобода и човешки правдини, като извор на красотата със своите багри, пъстри цветя, на лечебни билки, горски плодове, бълбукащи поточета, убежище на красиви елени, сърни, хитри лисици... Безброй птици омайват със своите неповторими гласове. Бихме ли ползвали в изобилие водата, ако я нямаше гората, най-вече розовската вода, с най-хубавите питейни качества, защото извира от недрата на буковата гора.

А знаем ли, че дърветата могат да лекуват? Всяко дърво, в близост около себе си, въздейства върху нашето здраве. Прави се запарка от борови иглички, от брезови листа, ползва се елата, трепетликата, тополата, леската, лапада, калината, кленът и т.н. срещу различни заболявания, възпалителни процеси и като донор на положителна енергия. В това отношение ненадминат е дъбът със своята здрава дървесина, кората с танин, достигащ дълголетието над 1200 години.

Помня в двора на нашата къща имаше вековен дъб. Изморени от полската работа или неразположени, нашия баща ни съветваше да се опрем с гръб на ствола на дъба за 10-15 минути. Задължително под неговата сянка сядахме на обяд, за почивка и възстановяване на силите, за активизиране на кръвообращението и зареждане с природна енергия.

Ние, селските хора, от малки сме раснали с гората. В ученическите ми години, а после като учителка почиствахме дърветата от гъсеници, събирахме жълъди от бук и дъб, залесявахме, окопавахме фиданки и др. Това правехме през десетдневката на гората под ръководството на горското стопанство.

Състоянието на днешна-

та гора е незадоволително. Подложена бе на безмилостна сеч, която не спря ни денем, ни нощем, нито в студ, нито в пек, за гориво и дървесина, даже изнасяхме извън страната. Розовската гора е твърде разреждана даже във вододайната зона, липсва залесяване, а изчезне ли гората ще изчезнат всички благинки, получавани от нея.

Трябва да обичаме и пазим гората, природата, защото без тях няма човеколюбие. Българинът има мъдра мисъл: „Ако не си посаля поне едно дърво, напразно си живял!“ Пустеещи земи има. Искане за залесяване не за десетдневка, а целогодишно. Ние хората можем да направим това, за да имаме гора и живот.

Катя КОМИТОВА

СКРЪБНА ВЕСТ

С огромна болка и тъга се разделихме завинаги с нашата майка и баба

**Станка НИКОЛОВА
МАЛИНОВА**

*Спи спокойно
вечния си сън!*

От семейството

ЗА ДВОЙКИТЕ И ШЕСТИЦИТЕ

Новаторска форма за оценяване дейността на българското правителство бе експериментирана в нашия роден парламент. Парламентарната група на управляващите оцени премиера и министрите по шестобалната система. Веднага трябва да се отбележи, че оценяването е направено анонимно. Работата на министрите е оценена с двойки, тройки, четворки и петци, а на премиера оценката е шестца с един минус. Минусът е от петица, дадена от една единствена народна представителка. На пръв поглед всичко е в реда на нещата. Оценяват се хората. Тясно право е да си дават каквито искат оценки. Въпрос на съвест и отговорност. Но на втори план възникват и някои въпросителни. За тези въпросителни е думата в случая.

Първата въпросителна е кои са двойките и тройките? Това, че оценяването е анонимно е добре. Така всеки може да изрази свободно своето мнение, без да се притеснява от цензура и партийна дисциплина. Но защо и обществото не бива да знае кои са всички слаби министри? Нали работят не за парламентарната група на управляващите, а за обществото? От тяхната слаба и дори вредна работа, според тези, които ги оценяват и избират, зависи дереджето на цялото общество. Или това няма особено значение

за тези, които на свой ред са избрани от избирателите? Липсата на отговор на тази въпросителна означава най-малкото, че нещо в приложния модел куца.

Втората въпросителна е защо продължават да бъдат министри тези, които самото управляващо мнозинство оценява като слаби? И това ли няма значение за народните представители, избрани с обещанието да подобрят икономическото положение на хората и страната? Каква е истинската цел на модела тогава? Както се казва в теорията на оптималното моделиране: каква е целевата функция и кои са ограничителните условия на модела? Да се проброят икономическите ли? Но затова няма нужда от толкова шум за нищо. Те безпогрешно могат да бъдат разпознати по наличието или липсата на конкретни професионални предложения за развитието на страната или на даден обществен сектор.

Третата въпросителна е кои са най-добрите министри в момента? И техните имена ли не трябва да бъдат разкрити пред обществото? Да не би да са получени чрез станалите вече печално известни СРС-та? Секретността и в този случай означава, че обществото няма право да знае кои са всички почти пълни отличници и да ги сравни със своите истински оценки. В интерес на исти-

ната и тук както при слабите министри има някаква информация, но тя е твърде недостатъчна. И най-важното: липсват критериите, по които е извършено това важно за цялото общество оценяване.

Четвъртата въпросителна е защо премиерът е с максимална оценка, след като хората остават все така нерешени? А има и слаби министри, за които той отговаря. Това, че премиерът сам се оценява за отличен, означава ли, че всички трябва да потвърждават винаги тази негова субективна оценка? Всеки би искал да бъде оценен високо, но дали резултатите и очакванията отговарят на тези наши естествени човешки желания? Или има някакво друго предварително условие в модела? Случайно ли само една народна представителка от управляващите посмя да постави /и то само с една единица/ по-ниска оценка, или това е една от целите на експеримента? Страхуват ли се от нещо другите или мислят, че всичко у нас е вече цъфнало и вързало като пролетта, която вече настъпва по прекрасните наши плодородни, но все още пустеещи български земи?

Ангел ПОПОВ
инженер, икономист,
доктор по икономика

НАЙ-СЪВЕСТИТЕ ОТКЛИКНАХА ПЪРВИ

В отговор на призива на кмета на Община Брацигово, група ентузиаста, живеещи на ул. „Крум Партьчев“ се включихме в пролетното почистване на града.

Ирина Гюрганина, Васка и Петьо Тулеви, Цветелина Велева, Димитрина Дафова и бай Кольо се събрахме и решихме, че трябва да направим приятна за минавачите нашата улица и градинката покрай стълбите. Тук безотговорни хора, за които е много трудно да изхвърлят опаковки от вафли, хартии, найлонови торбички и други отпадъци на определените за целта места, бяха оставили доста доказателства за нивото на своята култура.

Точно в 9 часа в приятелска съседска обстановка работата започна. Изтесахме тревата, събрахме боклука, почиствахме градинките, по-

садохме дръвчета. Всичко това отне не повече от три часа, но ефектът беше поразителен, сега е чисто и приятно за окото.

Надяваме се хората, които минават от тук да пазят чисто, защото чистотата на града не се постига само с

метене и миене, а най-вече с опазване. Време е да възпитаме чувство за отговорност у младото поколение – нашите наследници, нашето бъдеще.

Ирина ГЮРГАНИНА

ПОКАНА

Сдружение по напояване „Стара река“ кани членовете си да присъстват на общо събрание, което ще се проведе при следния дневен ред:

1. Отчет на дейността за 2010 година
2. Избор на нов Управителен съвет.

Събранието ще се проведе в с. Бяга, община Брацигово на 27 май 2011 година, от 18 часа в кинозалона на читалището.

От ръководството

АРИС
НЕДВИЖИМИ ИМОТИ
АГЕНЦИЯ ЗА НЕДВИЖИМИ ИМОТИ „АРИС“ ОТКРИ
ОФИС В гр.БРАЦИГОВО.
За контакти: гр.Брацигово ул.„Васил Петлешков“№ 1
0885 727 720; 0888 586 446
www.aris_imoti.imot.bg
e-mail: aris_imoti@abv.bg
Агенция за недвижими имоти „АРИС“
изкупува земеделски земи в гр.Брацигово в следните местности: КЛИСУРАТА, КЛИСУРАТА 2, БЛАТЦА 1

„Смъртта не е листопад“

Умира човекът, но името и делата му в полза на близки и познати, на хората, оставят трайни следи в съзнанието на тези, до чиято съдба е стигнала тази човешка енергия. Сред списъка на многото българи - офицери и лекари, доказали своите нравствено-хуманни добродетели, стои името и на моя съпруг, о. з. полк., проф. Никола Ангелов Каракънев. Казвам горното с ясното съзнание, че не съм в състояние да разкрия широкия спектър от делата му като лекар и гражданин, като съпруг, баща и дядо. Беше изключително възпитателен към своята научна подготовка и професионална практика. С пълно отличие завършва брациговската гимназия, а по-късно със същите амбиции завършва медицинския институт в гр. Пловдив. Трудният му стаж като лекар е свързан изцяло с българската армия. Около 40 години работи във ВМА - София. Титлите - научни и административни, стояха на заден план, на първо място бяха усилията му да увеличава своя личен принос в развитието на диагностичната и лечебната функция на българската неврология. Ежедневно живееше с грижата и отговорността към болните, независимо от техния социален статус — българи,

турци, цигани, каракачани. Лекарската му ръка беше протегната към всички кътове на нашата страна. За него работният ден сякаш не свършваше с идването на вечерта. Задълбочено изучаваше българската и световната медицинска практика. Едновременно с това полагаше много усилия да задълбочава своите научни изследвания, да създава нови методи за диагностика и лечение на болните. След себе си остави над 140 научни труда в областта на неврологията, 29 от тях са получили публичност на международни конгреси и симпозиуми в различни европейски страни. Премина през всички степени на научните звания и на административната управленческа практика. Завърши трудовата си дейност като професор и началник на Неврологичната клиника на ВМА - София и главен невролог на българската ар-

мия.

Едновременно с ежедневните си грижи и отговорности активно участваше в различни научно-ръководни звена като член на съответните ръководства.

Неговото хармонично равновесие и високите му нравствено-хуманни добродетели окриляха нашия семеен живот. Собствената си роля като съпруг, баща, дядо, като син и зет измерваше само и единствено с делата си. Не скъпеше нито време, нито средства, за да ни създава радости.

В днешно време малко хора живеят с духа на своя роден край. Той запази до края на живота си гордостта, че е брациговец и остави името си в историята на града с усилията Брацигово да бъде изградено като самостоятелна селищна община. Сега хората от града страдат искрено, че той си отиде от този свят. В едно съм убедена - те ще оставят в наследство на по-младото поколение неговата доброта, висок граждански морал, неговата висококвалифицирана дейност като лекар.

Благодаря от сърце на всички, които живеят с името на моя съпруг като лекар и гражданин.

Надежда КАРАКЪНЕВА
съпруга

Химнъ „Брацигово“ (1876-1926)

за смислен хоръ
Текстъ Л. Бобевски.
Музика отъ Л. Геневъ.

ХИМНЪ „БРАЦИГОВО“

И роди се свободата
Презъ лачистия тазъ денъ,
Въ кой борцитъ наши въ битки
Съ духъ летѣха окриленъ.

Надъ Брацигово изгрѣя
Златогривата зора,
Що поведе въ пътъ свободенъ
Родъ и паметъ съ честьъ Ура!

Денъ на подвигъ, денъ на слава,
Денъ най-сияенъ и великъ,
Съ почитъ се челата свеждатъ
Днесъ предъ свѣтлия му ликъ.

Съникитъ свещени, скапи
На бащи, на синове
Ни нашепватъ, какъ се смѣло
Родно щастие кове.

София, 23. IV. 1926 г.

ВЕЛИКДЕНСКАТА ВЪРТЕЛЕЖКА

Наближават Великденските празници, които народът тачи от древни времена. Това са най-светлите християнски празници с богати традиции, много от които пазим и до днес. Най-възрастните розовци с гордост разказват за някогашната великденска въртележка. Много отдавна, преди 80-90 години, Никола Русенов за първи път с селото измайсторил саморъчно въртележката. Това му коствало много труд и усилия, набавяне на материал, подготовка, сглобяване... Всичко било от дърво. Състояла се от дебело валмо, четири долапа, симетрично разположени, обезопасени със закопчалки и завършващи с ръкохватки. Всичко било на принципа на виенското колело.

Дядо Кольо Русинов е самоук, много пътувал, предприемчив, упорит, предвидлив и трудолюбив. Хоби му било да майстори нещо, да доставя радост и удоволствие на хората. В тази си дейност ползвал мъжете от целия род. Два-три дни преди празника монтирал въртележката на „Селището“, където ставало хорото. Двама яки мъже я задвиждали. Най-напред се люлеели годениците и младоженците. Таксата била едно червено яйце. Събраните яйца дядо Кольо продавал на местните кръчмари и в Брацигово за мезе на посетителите. Заради въртележката празникът бил масово посещаван от околните селища. Седмица след празника въртележката била разглобявана и съхранявана до следващата година.

За втори път въртележка бе направена през 1981 год. От председателя на читалището Ангел Кушлев, с която

участвахме на Националния събор в Копривщица, с Великденския обичай. Това беше най-голямата атракция на събора. Няколко години наред я монтираха на Великден за радост на млади и стари.

В днешно време по най-тържествен начин се празнува Възкресение Христово. Читалищното ръководство и църковното настоятелство са помислили за всичко. След службата в църквата тържеството ще продължи на площада. Както винаги отец Паун ще благослови празника, ще се чуят възгласи: „Христос воскресел!“, „Во истина воскресел!“.

Ще има червени яйца, козунаци, сладкиши... Битовата група и ученици ще изпълнят богата програма

и един от местните обичаи. Розовците зет В. Грибачев осигурява музикалното оформление. Ще пее и свири, ще се извие хоро. Големите християнски празници се посещават от нашенци, живеещи извън село. Тук те ще почувстват атмосферата на Великденския празник, ще се срещнат с близки и приятели, ще се повеселят по нашенски.

Великденската въртележка си остава мечта за розовки. Нима някой розовец бизнесмен не ще пожелае да остави един спомен за себе си в родното си село? Вярваме, че рано или късно все някой ще се наеме да я измайстори, за да бъде Великден както някога!

Катя КОМИТОВА

ОБЩИНСКА АДМИНИСТРАЦИЯ – БРАЦИГОВО

На основание чл.35, ал.1 от ЗОС и чл.46, ал.1 от Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество и в изпълнение на Решение № 595/31.03.2011 год. на Общински съвет град Брацигово

О Б Я В Я В А

Публичен търг с явно наддаване за продажба на недвижим имот, частна общинска собственост, представляващ урегулиран поземлен имот IX-1502, Търговия и услуги, в кв.131 по плана на град Брацигово, целият с площ 384 кв.м. Административен адрес на имота е град Брацигово, ул. „Кокиче“ №2.

Начална тръжна продажна цена е в размер на 11 520 /единадесет хиляди петстотин и двадесет/ лева без ДДС.

Търгът ще се проведе на 17.05.2011 год. от 10.00 часа в сградата на общинска администрация град Брацигово

во, ул. „Атанас Кабов“ № 6а. Тръжната документация се закупува от касата на фронт – офиса на общинска администрация град Брацигово срещу сумата от 50.00 лв.

Депозит за участие в търга в размер на 10% от началната тръжна продажна цена се внася в брой в касата на община Брацигово или по сметка IBAN: BG88 SOMB 9130332969601, BIC: SOMB BGSF, при Общинска банка АД Пещера до 16.30 часа на 16.05.2011 год.

Молби за участие в търга с необходимите документи, описани в тръжната документация се подават на

фронт – офиса при общинска администрация град Брацигово до 16.45 часа на 16.05.2011 год.

Оглед на обекта може да се направи в рамките на работното време на общинската администрация до 13.05.2011 год. след представяне на документ за закупена тръжна документация.

В случай, че обявеният търг не се проведе, повторен търг да се проведе след петнадесет дни при същите условия.

За допълнителна информация: стая №16 в общинска администрация – Брацигово. тел. 03552 / 20-65, вътр. 116

СЪОБЩЕНИЕ

Уважаеми жители на община Брацигово, на основание чл.8, ал.5 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда, ви съобщаваме, че е издадено решение №14 - ПР/2011г. на министъра на околната среда и водите за преце-

няване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда, за инвестиционно предложение „Изграждане на ВЛ 110 kV ВЕЦ „Въча 1“ - ВЕЦ „Цанков камък“.

Решението е публикувано в сайта на община Брацигово на 15.04.2011 г.

ЖИТЕЛИТЕ НА ОБЩИНАТА

Брацигово 9524
гр.Брацигово 4095
с.Бяга 1430
с.Жребичко 78
с.Исперихово 1896
с.Козарско 954
с.Равногор 597
с.Розово 474

ПРОДАВАМ ПАВИЛИОН
в Брацигово - запазен
0885 322630, 03553/3104